

Dionís Guiteras: «Els veïns de Manlleu han de tenir paciència amb el pont de Can Molas»

Osona.com parla amb el vicepresident de la Diputació de Barcelona i alcalde de Moià sobre temes com la gestió dels parcs naturals, la proliferació de senglars o la comarca del Lluçanès

Dionís Guiteras, vicepresident de la Diputació de Barcelona. Foto: Adrià Costa.

Dionís Guiteras (Castellterçol, 1970) vicepresident de la Diputació de Barcelona i alcalde de Moià ha estat entrevistat per un grup de periodistes de totes les edicions territorials de **NacióDigital** de la demarcació de Barcelona. Durant el darrer mandat, Guiteras (ERC) va començar a treure el seu municipi del pou de l'endeutament i ara ha de combinar aquesta feina, que encara dura, amb la de dirigir la Diputació de Barcelona, en qualitat de vicepresident, al costat de la presidenta, Mercè Conesa (CDC).

- Tant Mercè Conesa com vostè van insistir, en la presentació a Vic dels principals instruments d'inversió de la Diputació per aquest mandat, que es reforçaria l'assistència i la cooperació amb els petits municipis. Com es concretarà això?

- Sobretot via catàleg de serveis. I també a través de les meses de concertació. Hem de tenir en compte que els petits municipis són els que tenen més dificultats per oferir determinats serveis, que són molt cars de mantenir. Les prioritats, però, les marcarà cada municipi.

- Alguns exemples en concret...

- El manteniment dels camins, l'elaboració de les nòmines dels municipis amb menys de 500 habitants, el suport jurídic en contenciosos. Els municipis grans ja tenen coberts molts d'aquests serveis.

-També tenen previst desplegar l'administració electrònica.

- A més de la creixent demanda social, també hi ha una altra qüestió que no podem obviar: la llei de Transparència. Els ajuntaments estem obligats a publicar a les nostres pàgines web un munt d'informació i, ara per ara, molts consistoris no tenim la capacitat tècnica per executar tot aquest procés. Des de la Diputació, amb l'ajuda del Consorci d'Administració Oberta de Catalunya, volem donar suport als ajuntaments que ens ho demanin i evitar, com fins ara, que cadascú utilitzi un canal diferent per publicar la seva informació.

Dionis Guiteras, en un moment de l'entrevista. Foto: Adrià Costa

- La ciutadania demana que això es porti a la pràctica, però alguns polítics reconeixen que no troben les eines adequades.

- De moment estem millorant el portal de la Diputació perquè siguin els propis regidors qui puguin accedir al catàleg de serveis per veure les eines disponibles. També estem donant formació a tots els tècnics dels ajuntaments interessats.

- Els alcaldes del Lluçanès, un cop definit el nou Parlament de Catalunya, han recuperat el debat sobre la comarca. Els donaran suport?

- És un àmbit en el que no tenim competències. Però en la mesura que els alcaldes ens demanin ajudes en camps concrets, si podem ser útils, els ajudarem.

- Vostè ha tingut experiència en un procés comarcal com el del Moianès.

- Les ratlles administratives del segle XIX i XX ja no tenen res a veure amb els serveis que es

presten a les comarques. No té cap sentit fer noves comarques si no incideixen en la millora d'aquests serveis municipals o en la recerca d'economies d'escala. I com més petit, molt més simple és generar sinergies per ser eficients.

- La comarca del Lluçanès seria eficient? És viable?

- No només viable, imprescindible! Em sap greu, perquè han perdut una oportunitat.

- La Diputació va presentar la setmana passada a Manlleu el projecte d'ampliació del pont de Can Molas, que finançarà íntegrament. Les obres provocaran seriosos problemes de trànsit i els veïns ja s'han queixat.

- Els veïns han de ser pacients i els demano comprensió. Totes les grans obres generen problemes.

Dionis Guiteras, entrevistat pels responsables territorials de NacióDigital a Barcelona. Foto: Nària Costa

- Tenen pensades algunes mesures per minimitzar aquests inconvenients?

- El diputat d'Infraestructures vàries i Mobilitat, Jordi Fàbrega, ja s'ha reunit amb els veïns i s'ha arribat a un acord. Es prendran mesures de manera consensuada. Però cal tenir en compte que la nostra obligació és evitar que no hi hagi accidents al pont, fer-lo més segur per als vianants.

- El grup municipal de CiU a Manlleu, un partit que vostès tenen de soci al govern de la Diputació, ha dit que rebutja el projecte i reclama que es faci un pont nou.

- L'ampliació del pont ja costa 1,8 milions d'euros, imagina't quan valdria fer un pont nou. És una proposta que no té cap sentit. Els recursos de l'administració s'han de gestionar amb cura.

- Un altre cas curiós amb els seus socis de CiU. En el darrer ple de l'Ajuntament de Vic, ERC, a l'oposició, va proposar via moció un projecte per potenciar el comerç amb un pressupost de mig milió d'euros. El finançament sortiria de la Diputació, segons els tècnics d'ERC a l'ens supracomarcal. CiU, a l'equip de govern del consistori, va votar en contra i

va argumentar que els seus tècnics a la Diputació havien assegurat que no seria possible treure diners per una partida com aquesta.

- La Diputació té previstes dotacions econòmiques per donar suport al comerç. No estic al corrent del projecte específic, però en principi sembla que no hi hauria d'haver cap problema. Una altra història és que a l'equip de govern li interessi o no, o prioritzi uns projectes o altres.

- L'eterna ampliació del Circuit d'Osona. Es portarà a terme?

- A hores d'ara, no tinc cap projecte sobre la taula en aquest sentit. Potser en anteriors legislatures, o encara no m'ha arribat.

Dionís Guiteras, en un moment de l'entrevista. Foto: Adrià Costa.

- Com es planteja la Diputació en aquest mandat la gestió dels parcs naturals? S'han de restringir, obrir?

- Tots els parcs són diferents. Però l'ús per al qual es van pensar potser caldria revisar-lo.

- Què vol dir exactament?

- En el seu moment, els parcs naturals es van concebre i gestionar com a zones a preservar, perquè el creixement econòmic i territorial feia que aquests espais no es tinguessin en compte. Si no s'haguessin protegit, segurament s'haurien perdut, no els coneixeríem com són ara. Avui en dia, un cop superada la protecció, tenim altres demandes. La gent necessita un lloc on esbravar-se i on poder passejar sense ser atropellat, on estar en contacte amb la natura, on viure experiències -que per a nosaltres, la gent de poble, ens semblen molt surrealistes-.

- Una realitat que pot tornar a posar en risc la mateixa existència del parc...

- Fa uns anys hi havia una realitat i ara una altra. Els parcs són un lloc d'esbarjo: hi van bicicletes, cavalls, hi volen anar les motos, s'hi vol collir bolets... Tot plegat, s'hauria de replantejar. Però això és una tasca que s'ha de fer des del mateix territori, des de la Diputació, amb els nostres tècnics, i

des de la Generalitat.

- I el parer personal de Dionís Guiteras?

- No sóc partidari que siguin uns espais restrictius sinó de formació. No en traiem res de restringir l'entrada als parcs. Seria un error que no s'utilitzessin per aprendre, per saber què és un arbre, quins animals hi ha... Els parcs avui podrien ser una altra cosa.

Dionís Guiteras, vicepresident de la Diputació de Barcelona. Foto: Adrià Costa

- Un dels problemes dels espais protegits és l'alta proliferació de senglars.

- El problema és el mateix que el del cabirol, el del cargol poma, el del conill: es trenca l'equilibri del territori. Si no hi ha depredadors, algunes espècies proliferen. I si no som prou valents per fer-hi front i mirem cap a un altre cantó... Hi ha zones de Catalunya amb massa senglars per hectàrea.

- I què cal fer?

- Actuar amb contundència. Hi ha una part que la tenim superada: fins ara els que vivíem als pobles i ens dedicàvem a caçar senglars érem una colla de salvatges inhumans, però des que els senglars arriben a la Meridiana, el problema ja és un altre.

- És partidari de contractar colles per caçar-los?

- És inviable. A trets no acabarem amb els senglars. És impossible. S'ha de mirar el problema de cara.

- Mirem-lo doncs...

- Cal preguntar-se quina pressió de senglars pot resistir un territori, és fàcil de saber. I demanar-se quin paper hi juguen espais protegits i boscos. A partir d'aquí, s'han de prendre decisions. Entenc que fa respecte dir que s'han de matar, però cal entomar-ho amb pedagogia i explicar-ho bé. Si no ho fem, la societat dirà que fem una carnisseria, un acte no raonable per a la gent civilitzada.

- Quins són els principals objectius de l'equip de govern que hi ha ara a la Diputació de Barcelona?

- El primer objectiu que ens hem marcat a la Diputació, com a ERC, i després vestit un pacte de govern amb CDC, és conèixer la institució. ERC ha estat sempre un partit municipalista però mai havia tingut uns resultats municipals d'aquesta entitat. Hem assolit un espai de pes polític que no havíem tingut mai. Per tant, el primer objectiu és conèixer una eina tan gran i tan important per al món local com és la Diputació. Entrant més al detall, un cop coneguda la institució, el que volem és trencar tabús que es viuen i se senten des del món local i també des del carrer. Coses com que la Diputació és un ens absolutament estanc, o hermètic, o fosc. I ha de ser una eina transparent, oberta, que realment doni resposta a les necessitats que tenen els ajuntaments i els consells comarcals.

Dionís Guiteras, entrevista a l'Ajuntament de Moià. Foto: Adrià Costa

- L'hermetisme, la distància, són conceptes que es poden associar amb els anys de govern del PSC. Això encara us pesa a l'hora de fer-vos amb el comandament de la institució?

- El problema de base pel que fa a aquesta imatge de la Diputació ve donat perquè és un ens que no és d'elecció directa. És un ens de servei als municipis. I en el que potser no han tingut prou encert els diferents governants que hi ha hagut és en què el client és l'ajuntament o el consell comarcal, però en definitiva a qui prestem el servei és al ciutadà. Sembla una cadena on les baules no estan prou lligades. Hi ha dos problemes en una institució com la Diputació per a un grup que ve de nou. El primer és que va ser governada durant uns anys per una força que era l'antagònica a la que governava la Generalitat. Per tant, això feia, o aquesta és la impressió que m'ha donat des de fora i també ara que estem a dins, que fossin dos contrapoders que no es parlessin. Nosaltres

volem posar la Diputació al servei de les altres institucions del país.

- I el segon problema?

- És que ha estat sempre una institució molt presidencialista. I sempre havia governat el PSC amb majories folgades o absolutes i la única experiència de canvi de dinàmica va ser en el mandat anterior, en què hi va haver un pacte el primer any entre CiU i el PP. Aquest pacte va durar el que va durar i va tornar a haver-hi un govern monocolor a la institució. Això fa que les dinàmiques, fins i tot les internes, de gestió del dia a dia, de l'aparell, siguin això, molt presidencialistes. I ara intentem que tothom entengui que estem en un pacte del 50% on evidentment només hi pot haver un president, no n'hi poden haver dos, però de facto governem junts.

- Per això citava el PSC, malgrat que l'últim govern que hi va haver era de CiU. Perquè segurament és un vaixell al qual li costa de corregir el rumb.

- Segurament és així, però és la nostra tasca, canviar això. És un vaixell, un transatlàntic enorme, i virar pocs graus el rumb no és cosa fàcil. Però més que per manca de voluntat, és per la inèrcia de la institució. La institució té 311 clients que són institucions tan grans com l'Ajuntament de Barcelona o els consells comarcals. Això vol dir que la màquina no pot parar. Ara estem en un cicle de canvi, fa molt poc que hi som, no es pot parar la màquina. Som nosaltres els que l'hem d'anar coneixent i l'hem d'anar portant cap a on creguem.

Dionís Guiteras, vicepresident de la Diputació de Barcelona. Foto: Adrià Costa

- Posem el focus en CDC. Quina valoració fa de l'entesa amb un partit amb el qual havíeu tingut diferències, fins i tot de caire personal, de pell, arran dels tripartits? S'han superat les diferències?

- Sí, s'han superat. Bàsicament per dues raons. La primera és que estem en un altre moment, això

és evident. L'agenda política marca unes altres coses, marca unes altres necessitats. Estem junts al Govern de la Generalitat amb una cosa que es diu Junts pel Sí, enriquida amb aquest grup d'independents i gent de fora dels partits, però l'essència és la mateixa. Això ens ho posa fàcil. I després hi ha una altra qüestió: tant Mercè Conesa com jo venim d'una altra generació. Partim d'una altra base. Ni ella ni jo som persones de buscar conflictes sinó que busquem el consens. I l'equip de diputats d'ERC de la Diputació som del mateix tarannà. La valoració que en fem és positiva. Hem marcat unes línies estratègiques molt clares de canvi de la institució. Estem en el tram final de la confecció del pla de mandat, en què també hem demanat als altres grups de la Diputació que s'hi sumin i facin aportacions. Això ha començat bé i acabarà molt millor.

- Fins quan hauria d'existir la Diputació, en el sentit que des del sobiranisme es pensa més el país en format de vegueries? Enmig del procés de construcció d'un nou estat, quina planificació hi ha de distribució territorial?

- Un dels reptes d'ERC, d'estar ara al govern de la Diputació, és conèixer bé la institució. Perquè tenim molt clar que el model territorial català va per vegueries i no per províncies. Ara es tracta de fer aquesta immersió d'urgència i ben feta per conèixer els mecanismes de la Diputació. Un ens supramunicipal que doni serveis als municipis o als consells comarcals, o a la figura que tinguem supramunicipal de primer grau, hi ha de ser. I sobretot quan tindrem un estat amb plena competència que dirigirà les polítiques que decidirem entre tots els ciutadans a través del Parlament i a través del Govern. Aquesta eina ha de servir. Queda molt clar que quan tinguem competències per desenvolupar la llei de vegueries, que ho hem intentat, les diputacions desapareixen i es converteixen en consells de vegueries. Sembla ser que fins que no tinguem la república, això serà difícil.

- Posem el focus en la relació amb els consells comarcals. Fins a quin punt se solapa la seva feina amb la de la Diputació?

- No se solapa gens. Com tampoc no se solapa la feina dels consells comarcals amb els municipis, ni amb la Generalitat. Jo encara no he vist cap servei que estigui duplicat. No he vist cap nano que tingui dues beques-menjador diferents. Ni cap persona amb dificultats de mobilitat tenint dos transports adaptats. Això és un discurs que ha anat calant molt, el de la duplictat de les institucions. I crec que ve molt marcat per la gent que no ha conegut les institucions. I parlo de partits polítics que no han tingut el goig de tenir representació als ajuntaments, als consells comarcals o a les diputacions. Jo no ho veig gens així. El que queda clar és que ens hem de coordinar molt més. Estem en una època de pocs recursos econòmics i no té sentit que cada administració vagi per la seva banda, fent la seva guerra, i no aprofitant sinèrgies. Hem de posar la Diputació al servei de les altres institucions.

Dionís Guiteras, entrevistat pels responsables de les edicions territorials de NacióDigital a les comarques barcelonines. Foto: Adrià Costa